

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 009891 24 Кж 2
Бањалука, 29.08.2024. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија као Даниеле Миловановић предсједнице вијећа, Обрена Бужанина и Тање Бундало као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић у кривичном предмету истраге против осумњиченог Ј.С. због кривичног дјела из члана 55. Закона о девизном пословању у стицају са кривичним дјелом прање новца из члана 263. став 2. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Александра Љ. Чокеша из Бијељине, изјављеној против рјешења Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 009891 24 Кв 5 од 13.08.2024. године, у сједници вијећа одржаној дана 29.08.2024. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Уважавањем жалбе браниоца осумњиченог Ј.С., преиначава се рјешење Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 009891 24 Кв 5 од 13.08.2024. године, тако што се одбија приједлог окружног јавног тужиоца из Бијељине број Т14 0 КТК 0034056 24 од 02.08.2024. године за продужење притвора осумњиченом Ј.С., укида се притвор продужен тим рјешењем осумњиченом Ј.С., те се исти има одмах пустити на слободу.

Образложење

На приједлог окружног јавног тужиоца у Бијељини број Т14 0 КТК 0034056 24 од 02.08.2024. године, побијаним решењем Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 009891 24 Кв 5 од 13.08.2024. године, на основу члана 200. став 3. у вези са чланом 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21 у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против осумњиченог Ј.С. за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по овом рјешењу може трајати најдуже до 21.10.2024. године до 12:05 часова, због постојања основане сумње да је у стицају починио кривична дјела недозвољено бављење банкарском, микрокредитном или штедно кредитном дјелатношћу из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. и кривично дјело – прање новца из члана 263. став 3. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 64/17, 15/21, 89/21 и 73/23, у даљем тексту: КЗ РС).

Против наведеног рјешења жалбу је благовремено изјавио бранилац осумњиченог, адвокат Александар Љ. Чокеша из Бијељине, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног законика, са приједлогом да се жалба усвоји те побијано рјешење преиначи тако што ће се одбити приједлог за продужење притвора, уз евентуално одређивање

мјера забране или да се евентуално рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, те по службеној дужности у смислу одредбе члана 320. у вези са чланом 338. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основан је жалбени приговор заснован на тврдњи да у конкретном случају нису испуњене законске претпоставке за продужење притвора осумњиченом на основу члана 200. став 3. ЗКП РС уз аргументацију да се за кривична дјела за која се истрага проводи против осумњиченог, с обзиром на запријеђену казну за та дјела, не може притвор продужити преко три мјесеца у смислу цитиране законске одредбе. При томе жалба апострофира да је Окружни суд у Бијељини рјешењем број 12 0 К 009891 24 Кв 2 од 19.06.2024. године заузео правни став, а који је потврђен и рјешењем Врховног суда Републике Српске број 12 0 К 009891 24 Кж од 01.07.2024. године да не постоји основана сумња да је осумњичени извршио кривична дјела која му тужилаштво ставља на терет (недозвољено бављење банкарском, микрокредитном или штедно кредитном дјелатношћу из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. и кривично дјело прања новца из члана 263. став 3. Кривичног законика Републике Српске), него да се ради о кривичном дјелу из члана 55. Закона о девизном пословању („Службени гласник Републике Српске“ број: 96/03, 123/06, 92/09, 20/14 и 20/18) у стицају са кривичним дјелом прања новца из члана 263. став 2. КЗ РС.

Дакле, притвор против осумњиченог Ј.С. по цитираном правоснажном рјешењу о продужењу притвора Окружног суда у Бијељини, егзистира због постојања основане сумње да је починио кривично дјело из члана 55. Закона о девизном пословању (за које су алтернативно прописане новчана казна или казна затвора до три године) у стицају са кривичним дјелом прања новца из члана 263. став 3. КЗ РС (за које су кумулативно прописане казна затвора од једне до осам година и новчана казна), из притворског разлога предвиђеног одредбом члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Наведено рјешење јавни тужилац није побијао жалбом што имплицира његово саглашавање са правном квалификацијом кривичних дјела за која се осумњичени Ј.С. основано сумњичи као извршилац, па се слиједом тога општи услов темељем којег је притвор продужен ранијим рјешењем заснива на основаној сумњи да је у стицају починио кривична дјела из члана 55. Закона о девизном пословању и прања новца из члана 263. став 3. КЗ РС.

За наведена кривична дјела, с обзиром на прописану казну за та дјела, је искључена могућност продужења притвора преко три мјесеца у фази истраге на основу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС, јер ово продужење притвора (за још три мјесеца), по одлуци Врховног суда Републике Српске је могуће из нарочито важних разлога, на образложен приједлог тужиоца и када се поступак води за кривично дјело за која се може изрећи казна затвора од 10 година или тежа казна.

Занемарујући чињеницу да по цитираном правоснажном рјешењу Окружног суда у Бијељини притвор против осумњиченог егзистира због постојања основане сумње да је у стицају починио кривична дјела из члана 55. Закона о девизном пословању и прања новца из члана 263. став 3. КЗ РС (за која дјела се не може изрећи казна затвора од 10 година па тиме не може ни притвор у истрази продужити преко 3 мјесеца), окружни јавни тужилац приједлог за продужење притвора за још три мјесеца у конкретном случају, поновно као и у претходном приједлогу за продужење притвора, заснива на основаној

сумњи да је осумњичени починио кривична дјела недозвољено бављење банкарском, микрокредитном или штедно кредитном дјелатношћу из члана 275. став 2. у вези са ставом 1. и кривично дјело прања новца из члана 263. став 3. КЗ РС (прописана казна затвора за та дјела отвара могућност продужења притвора у истрази преко три мјесеца). При томе није уопште образложено на којим новим чињеницама и доказима, у односу на чињеничну основу претходног рјешења о продужењу притвора, је заснована оваква поновно успостављена правна квалификација кривичних дјела на којима тужилац заснива основану сумњу, као општи услов за продужење притвора у смислу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС. У одсуству таквог образложења овај суд налази да правна квалификација кривичних дјела на којима се заснива основана сумња, као општи услов за продужење притвора по претходном правоснажном рјешењу, и даље егзистира, али за та кривична дјела трајање притвора у истрази, с обзиром на запрјеђену казну, је ограничено на најдуже три мјесеца.

На основу изложеног овај суд налази да нису испуњене законске претпоставке за продужење притвора осумњиченом на основу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС јер није испуњен законски услов који се односи на тежину кривичних дјела, посматрано кроз запрјеђену казну затвора за кривична дјела за која се истрага проводи, а који се манифестује у прописаној казни затвора од 10 година или тежој казни.

Из наведених разлога жалба браниоца осумњиченог се показује као основана ради чега је овај суд у смислу одредби члана 337. став 3. ЗКП РС уважавањем жалбе преиначио побијано рјешење на начин описан у изреци овог рјешења, тако што је одбио приједлог окружног јавног тужиоца из Бијељине број Т14 0 КТК 0034056 24 од 02.08.2024. године за продужење притвора осумњиченом Ј.С., укинуо притвор продужен тим рјешењем осумњиченом Ј.С., те одлучио да се исти има одмах пустити на слободу.

Записничарка
Соња Матић

Предсједник вијећа
Даниела Миловановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић